IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/911

z dne 30. junija 2020

o določitvi značilnosti maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk v skladu s členom 57(2) Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah ([1]) in zlasti člena 57(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Kot je priznano v Direktivi (EU) 2018/1972, bi bilo treba postavitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk olajšati z režimom postavitve, za katero ni potrebno dovoljenje, saj bodo maloobmočne brezžične dostopovne točke majhne moči verjetno pozitivno vplivale na uporabo radiofrekvenčnega spektra in na razvoj brezžičnih komunikacij v Uniji.

(2) Maloobmočno brezžično dostopovno točko sestavljajo različni elementi, kot so enota za procesiranje signala, antenski sistem, kabelske povezave in ohišje. V nekaterih primerih je antenski sistem ali njegove dele mogoče namestiti ločeno od drugih elementov maloobmočne brezžične dostopovne točke in jih povezati z enim ali več namenskimi kabli. To lahko velja za porazdeljene antenske sisteme ali porazdeljen radijski sistem, ki ga uporablja en ali več operaterjev. Maloobmočna brezžična dostopovna točka je lahko zasnovana tako, da oskrbuje dva ali več uporabnikov spektra.

(3) Da bi se zagotovila podpora javnosti in omogočila trajnostna postavitev, bi morale maloobmočne brezžične dostopovne točke, za katere se uporablja drugi pododstavek člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972, imeti minimalen vizualni učinek. Zato bi morale biti te dostopovne točke bodisi nevidne bodisi nameščene na podporno strukturo tako, da so vizualno nemoteče. Njihovo delovanje bi moralo zagotoviti tudi visoko raven varovanja javnega zdravja, kot je določeno v Priporočilu Sveta 1999/519/ES ([2]) o omejevanju izpostavljanja javnosti elektromagnetnim poljem.

(4) Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu določa, da je radijska oprema, vključno z maloobmočno brezžično dostopovno točko, izdelana tako, da zagotavlja varovanje zdravja in varnost ljudi.

(5) Fizične in tehnične značilnosti maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, za katere se uporablja drugi pododstavek člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972, bi bilo zato treba opredeliti v smislu največje prostornine, omejitev teže in največje oddajne moči za povezljivost uporabnikov. Izbira največje prostornine za omejitev vizualnega učinka maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk bi morala omogočati prožnost pri zasnovi in prilagodljivost glede na fizične in tehnične značilnosti podporne strukture.

(6) Študija o poenostavljenem režimu postavitve maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk ([4]), ki je bila izvedena za Komisijo, kaže, da bi morala omejitev prostornine na 20 litrov zadostovati, da bi se lahko vključili glavni elementi maloobmočne brezžične dostopovne točke, hkrati pa bi se tako zagotovilo, da je dostopovna točka vizualno nevsiljiva. Ta največja prostornina bi morala veljati za vsako postavitev maloobmočne brezžične dostopovne točke,

([1]) UL L 321, 17.12.2018, str. 36.

([2]) Priporočilo Sveta 1999/519/ES z dne 12. julija 1999 o omejevanju izpostavljanja javnosti elektromagnetnim poljem (od 0 Hz do 300 GHz) (UL L 199, 30.7.1999, str. 59).

([3]) Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES (UL L 153, 22.5.2014, str. 62).

([4]) Študija Smart 2018/0017, https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/463e2d3d-1d8f-11ea-95ab-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-112125706.

ki oskrbuje enega ali več uporabnikov spektra, ter za več maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, ki so nameščene na isti infrastrukturi majhne površine, na primer na drog ulične svetilke, semafor, pano ali avtobusno postajališče, in ki bi zaradi svojih fizičnih mer in/ali goste postavitve na določenem območju najverjetneje ustvarjale vizualni balast.

(7) Maloobmočne brezžične dostopovne točke bi morale biti skladne z evropskim harmoniziranim standardom EN 62232:2017 ([5]) *„Določitev RF poljske jakosti, gostote moči in SAR v okolici radiokomunikacijskih baznih postaj za namene ocenjevanja izpostavljenosti ljudi“*, ki zagotavlja metodologijo za namestitev baznih postaj ob upoštevanju njihove oddajne moči za namene ocenjevanja izpostavljenosti ljudi elektromagnetnim poljem v skladu z omejitvami iz Priporočila 1999/519/ES.

(8) Ta standard se uporablja za vse vrste baznih postaj, razdeljene v pet namestitvenih razredov, ki ustrezajo različnim omejitvam njihove ekvivalentne izotropne sevane moči, in sicer nekaj miliwattov (razred E0), 2 W (razred E2), 10 W (razred E10), 100 W (razred E100) in več kot 100 W (razred E+). Ta uredba bi se morala glede na varnostne razdalje pri namestitvi, ki jih je treba upoštevati na podlagi tega standarda, in glede na to, da Direktiva (EU) 2018/1972 določa, da morajo biti maloobmočne brezžične dostopovne točke oprema majhne moči, uporabljati le za namestitvene razrede E0, E2 in E10. V preglednici 2 iz oddelka 6.2.4 standarda EN 62232:2017 je navedeno, da mora biti najnižji sevalni element antene razreda E10 nameščen vsaj 2,2 metra nad javno potjo v splošni rabi, da se zagotovi razdalja najmanj 20 cm od glavnega snopa antene do telesa 2 m visoke osebe ([6]).

(9) Zaradi estetskih razlogov bi morala biti namestitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk razreda E10 v zaprtih prostorih, ki verjetno zavzamejo največjo dovoljeno prostornino 20 litrov, omejena na velike zaprte prostore z višino stropa najmanj 4 metre, kot so muzeji, stadioni, kongresni centri, letališča, postaje podzemne železnice, železniške postaje ali nakupovalna središča.

(10) Zaradi teže maloobmočne brezžične dostopovne točke in njene oblike ne bi smela biti potrebna strukturna okrepitev uporabljene podporne strukture.

(11) Ker je predviden nadaljnji razvoj ustreznih standardov, če naj bi ti zajemali maloobmočne brezžične dostopovne točke, ki uporabljajo aktivne antenske sisteme, se za takšne dostopovne točke na tej stopnji ne bi smel uporabljati režim postavitve, za katero ni potrebno dovoljenje.

(12) Da bi omogočili nadzor in spremljanje, ki ga izvajajo pristojni organi, zlasti v primerih več kolokacijskih antenskih sistemov, bi moral vsak operater, ki je postavil maloobmočne brezžične dostopovne točke v skladu z značilnostmi iz te uredbe, pravočasno obvestiti pristojni organ o namestitvi in lokaciji navedenih dostopovnih točk.

(13) Ta uredba ne posega v pristojnosti držav članic, da določijo skupno jakost elektromagnetnih polj, ki izhaja iz kolokacije ali združevanja maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk iz drugega pododstavka člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972 na lokalnem območju, in da drugače kakor z individualnimi dovoljenji zagotovijo skladnost z veljavnimi mejnimi vrednostmi skupne izpostavljenosti v skladu s pravom Unije.

(14) Izvajanje te uredbe bi bilo treba redno spremljati, da se po potrebi olajša njen pregled, ob upoštevanju nacionalne prakse in razvoja pri standardizaciji, zlasti glede vključitve aktivnih antenskih sistemov.

(15) Ta uredba ne posega v nacionalne ukrepe glede varnosti, oskrbe in spoštovanja zasebne lastnine, vključno s pravico lastnikov, da odločajo o uporabi svoje lastnine.

(16) Ta uredba ne posega v uporabo manj omejevalnih režimov na nacionalni ravni za postavitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, da se omogoči njihova sorazmerna gostota in majhen vizualni učinek postavitve.

(17) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za komunikacije –

([5]) Uporablja se za frekvenčno območje 110 MHz–100 GHz.

([6]) Priloga C.4 standarda EN 62232:2017.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ta uredba določa fizične in tehnične značilnosti maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk iz drugega pododstavka člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972.

Ta uredba se ne uporablja za maloobmočne brezžične dostopovne točke z aktivnim antenskim sistemom.

Člen 2

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „ekvivalentna izotropna sevana moč“ pomeni zmnožek moči, dovedene v anteno, in antenskega dobitka v dani smeri glede na izotropno anteno;

(2) „antenski sistem“ pomeni del strojne opreme maloobmočne brezžične dostopovne točke, ki oddaja radiofrekvenčno energijo za namene zagotavljanja brezžične povezljivosti končnim uporabnikom;

(3) „aktivni antenski sistem“ pomeni antenski sistem maloobmočne brezžične dostopovne točke, pri katerem se amplituda in/ali faza med antenskimi elementi nenehno prilagaja, kar privede do antenskega vzorca, ki se spreminja glede na kratkoročne spremembe v radijskem okolju. To ne zajema oblikovanja dolgoročnega signala, kot je konstantni električni navzdoljni nagib. V maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točkah, opremljenih z aktivnim antenskim sistemom, je ta vključen kot del maloobmočne brezžične dostopovne točke;

(4) „zaprt prostor“ pomeni kateri koli prostor, vključno s prevoznimi sredstvi, s stropom ali streho ali katero koli nepremično ali premično strukturo ali objekt, ki lahko pokrije ves ta prostor in ki je z izjemo vrat, oken in prehodov trajno ali začasno v celoti obdan s stenami ali stranicami, ne glede na vrsto materiala, ki se uporablja za streho, steno ali stranico, in ne glede na to, ali je struktura stalna ali začasna;

(5) „na prostem“ pomeni vsak prostor, ki ni zaprt.

Člen 3

1. Maloobmočne brezžične dostopovne točke iz drugega pododstavka člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972 so v celoti in varno vgrajene v svojo podporno strukturo in tako nevidne za splošno javnost ali pa izpolnjujejo pogoje iz točke A Priloge k tej uredbi ter zahteve evropskega standarda iz točke B Priloge k tej uredbi.

2. Odstavek 1 ne posega v pristojnosti držav članic, da določijo skupno jakost elektromagnetnih polj, ki izhaja iz kolokacije ali združevanja maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk na lokalnem območju, in da drugače kakor z individualnimi dovoljenji zagotovijo skladnost z veljavnimi mejnimi vrednostmi skupne izpostavljenosti elektromagnetnim poljem v skladu s pravom Unije.

3. Operaterji, ki so postavili maloobmočne brezžične dostopovne točke, ki ustrezajo značilnostim iz odstavka 1, obvestijo pristojne organe o namestitvi in lokaciji navedenih dostopovnih točk.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 21. decembra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 30. junija 2020

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

A. **Pogoji iz člena 3(1)**

1. Skupna prostornina vidnega dela maloobmočne brezžične dostopovne točke, ki oskrbuje enega ali več uporabnikov spektra, ne presega 20 litrov.

2. Skupna prostornina vidnih delov več ločenih maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, ki so nameščene na isti infrastrukturi majhne površine, na primer na drog ulične svetilke, semafor, pano ali avtobusno postajališče, ne sme presegati 20 litrov.

3. Kadar so antenski sistem in drugi elementi maloobmočne brezžične dostopovne točke, kot so radiofrekvenčna enota, digitalni procesor, pomnilniška enota, hladilni sistem, napajalna enota, kabelski priključki, elementi vmesnega povezovalnega omrežja ali elementi za ozemljitev in fiksacijo, ločeno nameščeni, se poskrbi, da niso vidni nobeni njihovi deli, ki presegajo 20 litrov.

4. Maloobmočna brezžična dostopovna točka je v skladu z vizualnimi značilnostmi, ki zagotavljajo vizualno skladnost s podporno strukturo, in je sorazmerno velika glede na celotno velikost podporne strukture, skladne oblike, nevtralnih barv in ima skrite kable ter skupaj z drugimi maloobmočnimi brezžičnimi dostopovnimi točkami, ki so že nameščene v bližini, ne ustvarja vizualnega balasta.

5. Zaradi teže maloobmočne brezžične dostopovne točke in njene oblike ni potrebna strukturna okrepitev podporne strukture.

B. **Zahteve iz evropskega standarda iz člena 3(1)**

1. Postavitev mora biti v skladu z namestitvenimi razredi E0, E2 in E10 iz preglednice 2 oddelka 6.2.4 evropskega standarda EN 62232:2017 „Določitev RF poljske jakosti, gostote moči in SAR v okolici radiokomunikacijskih baznih postaj za namene ocenjevanja izpostavljenosti ljudi“.

2. Maloobmočna brezžična dostopovna točka namestitvenega razreda E10 se uporablja le na prostem ali v zaprtih prostorih z višino stropa vsaj 4 m.

3. V primeru več kolokacijskih antenskih sistemov (ali njihovih delov) ene ali več maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk se merila za ekvivalentno izotropno sevano moč iz sklica v točki 1 uporabljajo za vsoto ekvivalentne izotropne sevane moči vseh kolokacijskih antenskih sistemov (ali njihovih delov).